

እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው።

2 ፤ በመንጻቴ ቀን የለምጻሙ ሕግ ይህ ይሆናል፤ ወደ ካህኑ ይወስዱታል።

3 ፤ ካህኑም ከሰፈር ወደ ውጭ ይወጣል፤ ካህኑም ያያል፤ እነሆም፤ የለምጻ ደዌ ከለምጻሙ ላይ ቢጠፋ፤

4 ፤ ካህኑ ስለሚነጻው ሰው ሁለት ንጹሐን ወፎች በሕይወታቸው፤ የዝግባም እንጨት፤ ቀይ ግምጃም፤ ሂሶጵም ያመጣ ዘንድ ያዝዛል።

5 ፤ ካህኑም ከሁለቱ ወፎች አንዱን በሽክላ ዕቃ ውስጥ በምንጭ ውኃ ላይ ያርድ ዘንድ ይዝዛል።

6 ፤ ሕያውንም ወፍ ዝግባውንም እንጨት ቀዩንም ግምጃ ሂሶጵንም ወስዶ ከሕያው ወፍ ጋር በምንጭ ውኃ ላይ በታረደው ወፍ ደም ውስጥ ይነከራቸዋል።

7 ፤ ከለምጻ በሚነጻው ሰው ላይ ሰባት ጊዜ ይረጫል፤ ንጹሐም ነው ይለዋል፤ ሕያውንም ወፍ ወደ ሜዳ ይለቅቀዋል።

8 ፤ የነጻውም ሰው ልብሱን ያጥባል፤ ጠጉሩንም ሁሉ ይላጫል፤ በውኃም ይታጠባል፤ ንጹሐም ይሆናል። ከዚያም በኋላ ወደ ሰፈር ይገባል፤ ነገር ግን ከድንኳኑ በውጭ ሆኖ ሰባት ቀን ይቆመጣል።

9 ፤ በሰባተኛውም ቀን ጠጉሩን ሁሉ ይላጫል፤ ራሱንም፤ ጢሙንም፤ ቅንድቡንም፤ የገላውንም ጠጉር ሁሉ ይላጫል፤ ልብሱንም፤ ገላውንም በውኃ ያጥባል፤ ንጹሐም ይሆናል።

10 ፤ በስምንተኛውም ቀን ነውር የሌለባቸውን ሁለት ተባት ጠቦት፤ ነውር የሌለባትንም አንዲት የዓመት እንስት ጠቦት፤ ስለ እህልም ቍርባን ከመስፈሪያው ከአሥር እጅ ሦስት እጅ የሆነ በዘይት የተለወሰ መልካም ዱቄት፤ አንድ የሎግ መስፈሪያም ዘይት ይወስዳል።

11 ፤ የሚያነጻውም ካህን እነዚህን ነገሮች የሚነጻውንም ሰው በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ አጠገብ በእግዚአብሔር ፊት ያኖራቸዋል።

12 ፤ ካህኑም አንዱን ጠቦት ወስዶ ስለ በደል መሥዋዕት ያቀርበዋል፤ ያንንም የሎግ መስፈሪያ ዘይት፤ ስለ መወዝወዝ ቍርባን በእግዚአብሔር ፊት ይወዘውዝዋል።

13 ፤ የኃጢአትን መሥዋዕትና የሚቃጠለውን መሥዋዕት በሚያርዱበት በተቀደሰው ስፍራ ጠቦቱን ያርደዋል፤ የኃጢአቱ መሥዋዕት ለካህኑ እንደሚሆን፤ እንዲሁ የበደል መሥዋዕት ነው፤ ቅዱስ ቅዱሳን ነው።

14 ፤ ካህኑም ከበደል መሥዋዕት ደም ወስዶ የሚነጻውን ሰው የቀኝ ጀሮውን ጫፍ፤ የቀኝ እጁንም አውራ ጣት፤ የቀኝ እግሩንም አውራ ጣት ያስነካዋል።

15 ፤ ካህኑም ከዘይቱ ከሎግ መስፈሪያው ወስዶ በግራ እጁ ውስጥ ያፈስሰዋል።

16 ፤ ካህኑም በግራ እጁ ውስጥ ባለው ዘይት ቀኝ ጣቱን ነክሮ ከዘይቱ በእግዚአብሔር ፊት ሰባት ጊዜ በጣቱ ይረጫል።

17 ፤ ካህኑም በእጁ ውስጥ ከቀረው ዘይት የሚነጻውን ሰው የቀኝ ጀሮውን ጫፍ፤ የቀኝ እጁንም አውራ ጣት፤ የቀኝ እግሩንም አውራ ጣት የበደል መሥዋዕት ደም ባረፈበት ላይ ያስነካዋል።

18 ፤ በካህኑም እጅ ውስጥ የቀረውን ዘይት በሚነጻው ሰው ራስ ላይ ያደርግበታል፤ ካህኑም በእግዚአብሔር ፊት ያስተሰርይላታል።

19 ፤ ካህኑም የኃጢአቱን መሥዋዕት ያቀርባል፤ ከርኩሰቱም ለሚነጻው ሰው ያስተሰርይላታል፤ በኋላም የሚቃጠለውን መሥዋዕት ያርዳል።

20 ፤ ካህኑም የሚቃጠለውን መሥዋዕትና የእህሉን ቍርባን በመሠዊያው ላይ ያቀርባል፤ ካህኑም ያስተሰርይላታል፤ እርሱም ንጹሐ ይሆናል።

21 ፤ ድሀም ቢሆን ይህንም ለማምጣት ገንዘቡ ባይበቃው፤ ማስተስረያ ይሆንለት ዘንድ እንዲወዘወዝ አንድ ጠቦት ለበደል መሥዋዕት፤ ከመስፈሪያውም ከአሥር እጅ አንድ እጅ የሆነ በዘይት የተለወሰ መልካም ዱቄት ለእህል ቍርባን፤ አንድ የሎግ መስፈሪያም ዘይት ይወስዳል።

22 ፤ ሁለት ዋናዎች ወይም የርግብ ግልገሎች እንደሚቻለው፤ አንዱን ለኃጢአት መሥዋዕት፤ ሌላውን ለሚቃጠል መሥዋዕት ይወስዳል።

23 ፤ በስምንተኛውም ቀን ስለ መንጻት ወደ ካህኑ ወደ መገናኛው ድንኳን ደጃፍ በእግዚአብሔር ፊት ያመጣቸዋል።

24 ፤ ካህኑም የበደሉን መሥዋዕት ጠቦት የሎግ መስፈሪያውንም ዘይት ይወስዳል፤ ካህኑም ለመወዝወዝ ቍርባን በእግዚአብሔር ፊት ይወዘውዝቸዋል።

25 ፤ የበደሉንም መሥዋዕት ጠቦት ያርዳል፤ ካህኑም ከበደሉ መሥዋዕት ደም ወስዶ የሚነጻውን ሰው የቀኝ

ጀርድን ጫፍ፡ የቀኝ እጁንም አውራ ጣት፤ የቀኝ እግሩንም አውራ ጣት ያስነካዋል።

26 ፤ ካህኑም ከዘይቱ በግራ እጁ ውስጥ ያፈስሰዋል።

27 ፤ ካህኑም በግራ እጁ ውስጥ ካለው ዘይት በቀኝ ጣቱ ሰባት ጊዜ በእግዚአብሔር ፊት ይረጨዋል።

28 ፤ ካህኑም በእጁ ውስጥ ካለው ዘይት የሚነጻውን ሰው የቀኝ ጀርድን ጫፍ፡ የቀኝ እጁንም አውራ ጣት፤ የቀኝ እግሩንም አውራ ጣት የበደለ መሥዋዕት ደም ባረፈበት ላይ ያስነካዋል።

29 ፤ በእግዚአብሔር ፊት ያስተሰርደለት ዘንድ በካህኑ እጅ ውስጥ የቀረውን ዘይት በሚነጻው ሰው ራስ ላይ ያደርገዋል።

30 ፤ እንደሚቻለው ከዋናዎች ወይም ከርግብ ግልገሎች አንዱን ያቀርባል።

31 ፤ እንደሚቻለው አንዱን ለኃጢአት መሥዋዕት፤ ሌላውንም ከእህል ቀኑርባን ጋር ለሚቃጠል መሥዋዕት ያቀርባል ካህኑም ለሚነጻው ሰው በእግዚአብሔር ፊት ያስተሰርደለታል።

32 ፤ ለመንጻቱ የሚያስፈልገውን ነገር ለማያገኝ የለምጽ ደዌ ላለበት ሰው ሕግ ይህ ነው።

33 ፤ እግዚአብሔርም ሙሴንና አሮንን እንዲህ ብሎ ተናገራቸው።

34 ፤ ወደምስጣችሁ ርስት ወደ ከነዓን ምድር በገባችሁ ጊዜ፤ እኔም የለምጽ ደዌ በርስታችሁ ምድር በአንድ ቤት ባደረግሁ ጊዜ፤

35 ፤ ባለቤቱ መጥቶ ካህኑን፤ ደዌ በቤቱ ውስጥ እንዳለ ይመስለኛል ብሎ ይንገረው።

36 ፤ ካህኑም በቤቱ ውስጥ ያለው ዕቃ ሁሉ እንዳይረከስ፤ እርሱ ደዌውን ለማየት ወደ ቤት ሳይገባ፤ ቤቱን ባዶ እንዲያደርጉት ያዝዛል፤ በኋላም ካህኑ ቤቱን ለማየት ይገባል።

37 ፤ ደዌውንም ያያል፤ እነሆም፤ ደዌው በግንቡ ላይ በአረንጓዴና በቀይ ቢኸገግረገግ፤ መልኩም ወደ ግንቡ ውስጥ ቢጠልቅ፤

38 ፤ ካህኑ ከቤቱ ውስጥ ወደ ቤቱ በር ወጥቶ ሰባት ቀን ቤቱን ይዘጋዋል።

39 ፤ ካህኑም በሰባተኛው ቀን ተመልሶ ያያል፤ እነሆም፤ ደዌው በቤቱ ግንብ ላይ ቢሰፋ፤

40 ፤ ካህኑ ደዌ ያለባቸውን ድንጋዮች እንዲያወጡ፤ ከከተማውም ወደ ውጭ ወደ ረከሰው ስፍራ እንዲጥሉአቸው ያዝዛል።

41 ፤ ቤቱንም በውስጡ በዙሪያው ያስፍቀዋል፤ የፋቂትንም የምርጊቱን አፈር ከከተማው ወደ ውጭ ወደ ረከሰ ስፍራ ያፈስሱታል።

42 ፤ በእነዚያም ድንጋዮች ስፍራ ሌሎች ድንጋዮች ያገባሉ፤ ሌላም ጭቃ ወስደው ቤቱን ይመርጉታል።

43 ፤ ደዌውም ዳግም ቢመለስ፤ ድንጋዮቹም ከወጡ ቤቱም ከተፋቀና ከተመረጠ በኋላ በቤቱ ውስጥ ቢሰፋ፤

44 ፤ ካህኑ ገብቶ ያያል፤ እነሆም፤ ደዌው በቤቱ ውስጥ ቢሰፋ በቤቱ ውስጥ ያለው እየፋገ የሚሄድ ለምጽ ነው፤ ርኩስ ነው።

45 ፤ ቤቱንም፤ ድንጋዮቹንም፤ እንጨቱንም፤ የቤቱንም ምርጊት ሁሉ ያፈርሳል፤ እነርሱንም ከከተማው ወደ ውጭ ወደ ርኩስ ስፍራ ያወጣል።

46 ፤ በተዘጋበትም ጊዜ ሁሉ ወደ ቤቱ የሚገባ እስከ ማታ ድረስ ርኩስ ይሆናል።

47 ፤ በቤቱም የሚተኛ ልብሱን ያጥባል፤ በቤቱም የሚበላ ልብሱን ያጥባል።

48 ፤ ካህኑም ገብቶ ቢያይ፤ እነሆም፤ ቤቱ ከተመረጠ በኋላ ደዌው በቤቱ ውስጥ ባይሰፋ፤ ደዌው ስለ ሻረ ካህኑ ቤቱን፤ ንጹሕ ነው ይለዋል።

49 ፤ ቤቱንም ለማንጻት ሁለት ወፎች፤ የዝግባም እንጨት፤ ቀይ ግምጃም፤ ሂሶጵም ይወስዳል።

50 ፤ አንደኛውንም ወፍ በሸክላ ዕቃ ውስጥ ከምንጩ ውኃ በላይ ያርዳል።

51 ፤ የዝግባውን እንጨት፤ ሂሶጵንም፤ ቀይንም ግምጃ፤ ሕያውንም ወፍ ወስዶ በታረደው ወፍ ደምና በምንጩ ውኃ ውስጥ ይነክራቸዋል፤ ቤቱንም ሰባት ጊዜ ይረጨዋል።

52 ፤ ቤቱንም በወፉ ደም በምንጩም ውኃ በሕያውም ወፍ በዝግባውም እንጨት በሂሶጵም በቀይም ግምጃ ያነጻዋል።

53 ፤ ሕያውንም ወፍ ከከተማ ወደ ሜዳ ይሰድደዋል፤ ለቤቱም ያስተሰርደለታል፤ ንጹሕም ይሆናል።

54 ፤ ይህም ሕግ ነው ለሁሉ ዓይነት ለምጽ ደዌ፤

55 ፤ ለቁረቄርም፤ በልብስና በቤትም ላለ ለምጽ፤

56 ፤ ለእባጭም፤ ለብጉርም፤ ለቋቋቻም፤

57 ፤ በሚረከስና በሚነጻ ጊዜ እንዲያስታውቅ ይህ የለምጽ ሕግ ነው።